

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztoty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 6zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na Gazetę Lwowską od 1. Kwietnia do 30. Czerwca 1866.

Ceny przedpłaty:

Dla miejscowych: Gazeta wraz z Dziennikiem urzędowym	4 złr. w. a.
Gazeta sama (bez Dziennika urzędowego)	2 „ „
Dla zamiejscowych (z codzienną przesyłką pocztową): Gazeta wraz z Dziennikiem urzędowym	5 „ „
Gazeta sama (bez Dziennika urzędowego)	3 „ „

Za pojedynczą opłatą 7 centów od wiersza umieszczają się inseraty równocześnie w dwóch Gazetach urzędowych, polskiej i niemieckiej.

Przesyłki (franco) odbiera Administracyja Gazety Lwowskiej, (ulica Wałowa nr. 370).

Zwraca się uwagę na to, że otwarta jest prenumerata na Gazetę samą (bez Dziennika urzędowego) za połowę ceny.

O ważniejszych wypadkach przynosi Gazeta Lwowska własne telegramy, a w ciągu obrad sejmiku krajowego dodaje bezpłatnie stenograficzne sprawozdania.

Część urzędowa.

Wiedeń, 25. marca. Dnia dzisiejszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XI. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 36. Ustawa z 23. marca 1866, mocą której jurysdykcyja c. k. władzom policyjnym w Linzu, Salzburgu, Gracu, Lublanie, Zarze i Innsbrucku na zasadzie §§. 2. i 3. ustawy z 22. października 1862 przysługująca, przechodzi w wypadkach przekroczeń na sądy powiatowe.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość najwyżej podpisanym dyplomem raczył najmiłościwiej wynieść c. k. szefa sekcji w ministerstwie finansów Franciszka *Becke* jako kawalera orderu żelaznej korony II. klasy, w myśl statutów orderowych do stanu baronów cesarstwa austriackiego.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyżej podpisanym dyplomem raczył najmiłościwiej wynieść jenerałnego inspektora kolei galicyjskiej Karola Ludwika, Kajetana *Köb* jako kawalera orderu żelaznej korony trzeciej klasy, w myśl statutów orderowych do stanu rycerskiego cesarstwa austriackiego.

Ministryum handlu zatwierdziło wybór Wilhelma *Altha* na prezesa a Izaaka *Rubinstein* na wiceprezesa izby handlowo przemysłowej w Czerniowcach na rok 1866.

Część nieurzędowa.

Lwów, 27. marca.

W Siedmiogrodzie odbywają się nie bez trudności wybory deputowanych do sejmiku węgierskiego. Tak między innymi donoszą z Fogaraschu do gazety Hermansztadzkiej, że z powodu nieporozumień zachodzących między miastem i okręgiem musiało gubernium zawiesić tam aż do dalszych rozporządzeń wybory deputowanych na sejm węgierski.

W Kielu odbyła się 24go b. m. uroczystość poświęcenia płyty pomnikowej na cześć poległych w wojnie. Przeszło 3000 osób zebrało się na tę uroczystość, i Książę Augustenburgski był także obecnym.

Na posiedzeniu włoskiej izby deputowanych z 24. b. m. interpelował *Corte* ministra o wypadki w Barlecie, gdzie zabito kilka osób z pobudek religijnych. Pan *Corte* pytał, czy rząd zamysła przeprowadzić radykalne reformy przeciw duchowieństwu sankcyonowaniem obszernych zasad wolności wyznania. Minister stanu *Chitaves* odpowiedział, że wypadki te nie miały charakteru politycznego, kilku fanatyków, podburzonych przez mnichów, wpadło do domu księdza protestanckiego i zabili tam kilku ludzi. Z tej przyczyny uwięziono i oddano sądowi do 70 osób. — Izba odroczyła się potem do 16. kwietnia.

W Madrycie odbyła się temi dniami konferencyja między prezydentem kongresu i prezydentem gabinetu, której skutek miał być taki, że rząd przystał na zmodyfikowanie swojej polityki w nadziei załatwienia kwestyi bieżących.

Los bilu reformy w Anglii zdaje się bardzo wątpliwy. Lord *Grosvenor* wniósł przy drugim odczycie poprawkę według której bil dopiero w ten czas ma być wzięty pod rozważenie, jak złożony będzie cały plan rządu dla ulepszenia reprezentacyi ludu. Poprawka

ta, jak *Morning Post* uważa stać się może zgubną dla ministryum. Tego samego zdania jest *Times*; chociaż nie przepowiada wyraźnie upadku ministryum, sądzi jednak, iż bil nie ostanie się w obec opozycyi jaka ze wszech stron przeciwko niemu powstaje. Natomiast *Daily News* i *Star* nie tracą odwagi i wyrażają nadzieję, iż przyjaciele bilu wezmą się za ręce i przeprowadzą uchylenie poprawek, jakie wniesione zostały. Wszakże poprawki te nie dają do ulepszenia bilu, lecz dają do jego zabicia. Gdyby lord *Russell* był wystąpił z bilem reformy, takim jak go sobie życzą mniemani przyjaciele reformy, to walczyliby przeciwko niemu z większą jeszcze zaciętością, właśnie dla tego izby im się za nadto radykalny wydawał. Rzecz to tak jasna, iż każdy uczciwy liberalista intrygi takie potępiać musi. Na podobnej rozumując podstawie *Globe* powiada, że przy drugim odczycianiu bilu, zachodzić tylko będzie pytanie, czy ma być reforma parlamentu lub czy zadanej nie ma być reformy? Z tego stanowiska *Globe* oświadcza się przeciwko wniesionym poprawkom.

W Kanadzie panuje wielkie wzburzenie z powodu oczekiwania napadu Fenyan; w całym kraju odbywają się wielkie przygotowania wojenne. Na radzie ministryalnej, odbytej 7. b. m., postanowiono zwołać 10.000 ochotników. Cała milicyja jest spisana i oczekują niezwłocznie jej zwołania. Lud odpowiada z zapalem wezwaniu rządu. Oczekiwano demonstracyi Fenyan przeciw Kanadzie w dniu Śgo. Patrika, i zapewne zniesie rząd przed tym dniem ustawę *Habeas corpus*.

Dawno już nie było nie słyhać o byłym prezydencie południowych stanów Ameryki p. *Jaffersonie Davis*. Teraz dzienniki donoszą, że jego więzienie ma być już o wiele lżejsze jak dawniej. Oficerom na straży będącym pozwolono rozmawiać z nim. *Davis* zresztą nie nadużywa dozwolonej mu wolności; popadł w wielki smutek i jak się zdaje zagraża mu melancholia. Być jednak może, że nadchodząca wiosna powróci mu zdrowie i siły.

Z Nowego Jorku piszą pod dniem 10. b. m., iż ruch Fenyan trwa w całym kraju i wielkie wywołuje wzburzenie umysłów. W Kanadzie robią przygotowania dla odparcia możliwego napadu. Ochotników powołano pod broń i lud wszędzie zbiera się z zapalem.

Monarchia Austriacka.

Sześćdziesiąte pierwsze posiedzenie Sejmu krajowego dnia 26. marca 1866.

Marszałek krajowy x. *Leon Sapicha* zagał posiedzenie o godzinie 10 $\frac{1}{2}$ przed południem. Obecnych posłów było 127. Ze strony Rządu: c. k. komisarz rządowy, radzca dworu pan *Possinger*.

Po przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia odczytał sekretarz p. *Geringer* dalszy ciąg petycji wniesionych do Sejmu od nr. 2396 do 2438.

Marszałek krajowy oznajmia, że komisya administracyjna nie wygotowała jeszcze dalszych wniosków swoich co do stosunku kolei galicyjskich do kraju, przeto ten przedmiot nie może być wzięty na porządek dzienny.

Przystąpiono przeto do dalszego porządku dziennego.

P. *Czaykowski* przedkłada w imieniu komisji dla ustawy gminnej sprawozdanie o wniosku p. *Hubickiego* co do zaprowadzenia instytucyi sędziów pokoju. Komisya wnosi: „Wysoki Sejm raczy uchwalić: Sejm wzywa c. k. Rząd ażeby na najbliższej kadencyi przedłożył projekt ustawy do instytucyi sędziów pokoju.“ — Wniosek komisji tem się różni od wniosku postawionego pierwotnie przez p. *Hubickiego*, że nie wymienia atrybucyi jakieby przysługiwać miały sędziom pokoju, a to dla tego ażeby nie przesądzać

naprzód zamiarom rządu. Atrybucye bowiem zaprowadzić się mającej instytucji sędziów pokoju zależeć będą od przyszłej organizacji administracyjnej i sądowej.

Wniosek komisji poparty przez p. *Hubickiego* został przez ważną większością głosów przyjęty i dodany będzie do wniosków komisji załączonych do ustawy gminnej.

Nastąpiło potem trzecie czytanie i ostateczne uchwalenie ustawy gminnej i ordynacji wyborczej dla gmin, ustawy o reprezentacji powiatowej, ustawy o obszarach dworskich, i statutu gminnego dla miasta Lwowa.

Z porządku dziennego miano przystąpić do narady nad sprawozdaniem komisji w przedmiocie konkurencji kościelnej.

Ks. *Ruczka* wniósł ażeby sprawozdanie to wraz z załączonymi wnioskami odesłać na powrót do komisji i wzmocnić ją trzema członkami, dla poczynienia potrzebnych zmian w projekcie, mianowicie co do oddzielenia wydatków kościelnych od wydatków plebańskich, co do różnicy między robotą ciągłą a pieszą itp.

P. *Kabat* poparł wniosek ks. *Ruczki* także ze względu na potrzebę zmian mianowicie co do pokrycia kosztów liturgii z funduszu religijnego, dodając ażeby zarazem wnioski w przedmiocie patronatu szkół i konkurencji szkolnej jako będące w związku z konkurencją kościelną zwrócono komisji do rozpoznania.

Wniosek ten większością głosów został przyjęty. — Wybór trzech członków dla wzmocnienia komisji konkurencyjnej odroczone do końca posiedzenia.

Hr. *Golejewski* przedłożył sprawozdanie komisji specjalnej dla rozpoznania wniosków względem zapobieżenia grożącej nędzy z powodu tegorocznego nieurodzaju. Sprawozdanie odnosi się do wniosku p. *Zdunia* o znizenie ceny soli.

Zwazywszy, że znizenie ceny soli do najżywniejszych kwestyi w naszym kraju należy, zwazywszy oraz, że rząd zniżając cenę soli o jedną trzecią część, żadnej straty w dochodach skarbu nie poniesie, przeciwnie, takowe podniesie skoro lepszą administracyę zaprowadzi, skuteczniejszą kontrolę urzędzi — i produkcyę soli pomnoży. Komisya zaleca Wysokiej Izbie poprawkę posta *Zdunia* i wnosi Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskim zanieś prośbę do Jego ces. król. Apostolskiej Mości, żeby cena soli tak dla ludzi jak i dla bydła w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskim o jedną trzecią część zniżoną została.“

C. k. komisarz rządowy uzupełniając zawarte w sprawozdaniu daty odnoszące się do produkcji soli oświadcza, że w podanej w sprawozdaniu cyfrze 893.000 cetnarów obejmującej mniemaną ilość soli kuchennej i kamiennej w Galicyi w 1865 r. skonsumowanej objęta jest także ilość wywieziona z Kossowa do Bukowiny, co wynosi rocznie do 100.000 cetnarów, tudzież ilość soli wywieziona z Wieliczki do Czech wynoszącej 40 do 50.000 cetnarów. Ze względu na wspomniane w sprawozdaniu podanie komitetu Towarzystwa gosp. galic. do rządu o wyrabianie przynajmniej 127.609 cetn. soli dla bydła w naszym kraju, c. k. komisarz rządowy oświadcza, że produkcya soli bydłowej w Galicyi wynosi blisko 200.000 cetn. i sól ta, jak już dawniej wspomniano, daleko jest tańszą w Galicyi aniżeli w innych krajach koronnych. Co do soli służącej do fabrykacyi, ta sprzedaje się w kraju w skutek rozporządzenia ministeryalnego z r. 1861, mianowicie sprzedaje się cetnar soli fabrycznej w Galicyi wschodniej cetnar po 70 kr., w zachodniej zaś po 21 do 35 kr. Na dowód, jak mało przyczyniłoby się powiększenie produkcji soli w Galicyi do zwiększenia obrotu za granicę mianowicie do Rosyi, przytacza c. k. komisarz rządowy, że w r. 1865 zawiązała się w kraju spółka celem wywozu soli do Rosyi. Spekulacya ta jednak zupełnie się nie powiodła, tak dalece, że spekulanci nie mogli dotrzymać kontraktu, a to dla trudności, na jakie napotkali w Rosyi, gdzie jak wiadomo, dotychczas nie wolno cudzoziemcom prowadzić handlu na własne imię. Sól ta przeznaczona do Rosyi jeszcze leży w magazynach. Przyczyna, dla czego zwinęto 17 bań solnych w Galicyi, leży w trudności i kosztach kontroli zbyt znacznej ich liczby, nastąpiło przeto większe skoncentrowanie produkcji soli w interesie skarbu państwa. Jakoż obecnie produkcya w zmniejszonej ilości bań jest nierównie większa niż przed tem. Co do zwinienia bani solnej w Starej Soli, nastąpiło ono dla tego, że surowica tamtejsza zawiera wiele soli gorzkiej (*Laugensalz*) i wiadro takiej surowicy wydawało tylko 14 funtów podczas gdy w innych baniach z wiadra surowicy zyskuje się 17 do 18 funtów soli. — Fakta przytoczone przez sprawozdawcę odnośnie do nadużyć, jakie się dziać mają przy sprzedaży soli w baniach zostaną sprawdzone.

Po tych uwagach c. k. komisarza rządowego wniosek komisji został jednogłośnie przyjęty i zaraz w trzecim czytaniu ostatecznie uchwalony.

Przedłożono potem licznie poparty nagłący wniosek hr. *Henryka Wodzickiego*, ażeby Sejm podał prośbę do Najjaśniejszego Pana o ustanowienie kanclerza dla Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim, ażeby dla złożenia tej prośby u stóp tronu Sejm wybrał deputacyę i oraz prosił Najjaśniejszego Pana o najjaśnawsze przyjęcie tej deputacyi.

Wniosek ten odesłano wprost do Wydziału krajowego do sprawozdania. Uchwalono przytem na wniosek p. *Zyblikiewicza*, ażeby drukowane sprawozdanie Wydziału we wtorek rano rozdane zostało Izbie a na następnym posiedzeniu tego samego dnia po po-

łudniu wzięte było pod obrady. Hr. *Badeni* przedłożył potem sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku p. *Kowbasiuka* względem taks „jura stolae“ zwanych. Komisya wnosi:

„Wysoka Izba raczy uchwalić: Sejm królestwa Galicyi i Lodomeryi i wielkiego księstwa Krakowskiego celem uregulowania taks „jura stolae“ zwanych, wzywa c. k. Rząd: 1) o wydzielenie taks przypadających duchownym za wykonywanie funkcji duchownych od tych, które kościołowi i osobom świeckim za przybory do obrzędów kościelnych i funkcye, przy tychże urządach pefnione należą; 2) co do pierwszych o zavezwanie Episkopatów, ażeby zechcieli takowe unormować, i ażeby unormowanie to w drodze ustawami przepisanej do powszechnej wiadomości podane zostało; 3) co do dwóch ostatnich o przedłożenie na przyszłej sesji projektu do Ustawy, regulującej nalezytości te w sposób, dzisiejszym stosunkom i okolicznościom odpowiedni.“

P. *Bielewicz* popiera wniosek komisji, dodaje jednak poprawkę ażeby uregulowane według tego wniosku „jura stolae“ publikowane były ze strony rządu w pojedynczych gminach i kościołach.

P. *Kowbasiuk* popiera także wniosek komisji i wnosi dodatek ażeby prosić c. k. rząd o republikacyę odnoszącego się do taks „jura stolae“ patentu *Józefińskiego* z r. 1785.

Ks. *Ruczka* robi uwagę że patent *Józefiński* jako niestosowny zniesiony został artykułem 36. konkordatu, tylko o tyle jeszcze obowiązuje, o ile ze strony ordynaryatów biskupich co innego nie postanowiono.

C. k. komisarz rządowy oświadcza że patent wspomniany nie jest zniesiony, jest to ustawa cywilna, której przekroczenia podlegają zawsze jusydyceji praw cywilnych. Jeżeli zaś w patencie tym są niestosowności, to wniosek komisji podaje pożądaną sposobność do ich uchylenia i do unormowania odnośnych przepisów w sposób odpowiedni. (Brawo.)

Przy głosowaniu wniosek komisji z dodatkiem p. *Kowbasiuka* został przyjęty. Poprawkę p. *Bielewicza* uchylono. Pozem cały wniosek w trzecim czytaniu ostatecznie został uchwalony.

Następnie przedłożył p. *Gniewosz* sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku ks. *Stempka* względem zniesienia ograniczeń zawierania małżeństw przez rezerwistów. Komisya wnosi: Wysoka Izba raczy uchwalić:

„Sejm królestwa Galicyi i Lodomeryi i w. ks. Krakowskiego uprasza Jego c. k. Apost. Mość, ażeby najjaśniej postanowić raczył, że rezerwistom wolno wchodzić w związki małżeńskie za doniesieniem o tem do właściwej władzy wojskowej, i że w razie zawarcia przez nich małżeństw do praw i obowiązków ich żon i dzieci zachować należy przepisy o wojskowych małżeństwach drugiej kategorii.“

Po przemowie ks. *Stempka* za wnioskiem komisji, wniosek ten został przyjęty i zaraz w trzecim czytaniu ostatecznie uchwalony.

Wniosek p. *Demkowa* o zmianę prawa prezentacyi probostw odesłany został bez motywowania do Wydziału krajowego.

W końcu nastąpiły wybory trzech członków dla wzmocnienia komisji konkurencyjnej. Rezultat ogłoszony będzie na przyszłym posiedzeniu.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 2¼ po południu. Przyszłe posiedzenie we wtorek o godzinie 10. rano. Porządek dzienny: Rozprawy nad budżetem krajowym i nad pojedynczymi wnioskami komisji budżetowej.

Lwów, 26. marca. (Ofiara dobroczynna.) Pan *Józef Promiński* przysłał na ręce Jego Excelencyi hr. *Agenora Gołuchowskiego* 120 złr. w. a. jako dochód z wieczoru muzycznego, urządzonego w Drohobyczy na korzyść dotkniętych głodem przez miłośników muzyki do 6. marca b. r., wyrażając życzenie, aby datek ten stał się zachętą dla innych miast i miasteczek ku podobnym usiłowaniam.

Centralna komisya czuje się obowiązana podać ten czyn szlachetny obywateli miasta Drohobyczy do publicznej wiadomości z wyrazem należytej dla szanownych dawców podziękii.

Z centralnej komisji zapomogi.

Wiedeń, 25. marca. (Nowiny dworu.) *Najjaśn. Pan* przyjmował wczoraj przed południem o godzinie 10. ministra stanu hr. *Belcredi* i konferował z nim przez dłuższy czas. Później odbierał Jego Ces. Mość raporta ministrów, a około południa udzielał kilka osobnych audyencyi.

Dziś o godzinie 10. przed południem odbyła się w kościele c. k. burgu uroczystość poświęcenia palmy, którą celebrował infułat Dr. *Kutsche*. Ich MM. Cesarz i Cesarzowa i wszyscy członkowie najwyższego dworu byli obecni na tej ceremonii.

Jego Ces. Mość Arcyksiążę *Ludwik Wiktor* przybędzie tu we wtorek pociągiem kolei zachodniej z Salcburga i przepędzi tu święta wielkanocne.

Książę wirtemberski *Filip* i jego małżonka powróca tu w połowie kwietnia z podróży swojej do Anglii.

Arcyksiążę *Karol Ferdynand* i jego małżonka przybędą tu w środę z Berna i zabawią przez święta wielkanocne.

(*Rada ministrów.*) Wczoraj po południu o godzinie 1. odbyła się pod prezydencyą ministra stanu hr. *Belcredi* rada ministeryalna, w której brali udział rada stanu, ministrowie i kanclerze nadworni.

Niektóre dzienniki wiedeńskie zamieściły mylne doniesienia, jakoby werbunki do korpusu ochotników austriackich w Meksyku na teraz do 1000 ludzi, w jesieni zaś do 8000 dochodzić miały. *Jen. Korresp. austr.* oświadcza, iż cyfry te przewyższają o wiele miarę werbunków dodatkowa konwencyą zakreślona.

Dziennik jeden wiedeński donosił, iż c. k. komenda jeneralna w Bernie telegrafem zawiadomiła c. k. ministerium policji o wielkiej defraudacyi, jaką wykryto w c. k. magazynach łózek wojskowych. *Jener. Korresp. austr.* oświadcza, iż całe to doniesienie żadnej nie ma podstawy.

Czynności sejmów krajowych.

Na posiedzeniu sejmu węgierskiego z dn. 24. marca przyjmowano deputowanego z Siedmiogrodu Bömchesa żywemi okrzykami Eljen! Przeciwno wyborowi Alberta Wollfadera nadesłana została protestacya. Dla wzmocnienia komisji diariuszowej wybrano Mojżesza Berbe, Daniela Bosze, Jana Gal, Geczógo, Jozefa Zeika i Władysława Tiszę. Do komisji regnicolarnej wybrano Deaka, Eötvösa, Somsicza, hr. Emerycha Miko, Giezógo, hr. Andrassy, Ant. Czengeri i Siskovicha. Do komisji programu wybrano Deaka, Melch. Lyonaya, Karola Zeika, Tiszę, Klauzala, Szentkiralego, Balt. Horwata, Nyarego, Holtana, Bonisa, Bezerdego i Gorrowę. Następnie sprawdzono wybory Zygmunta Pereniego i Karola Giery. W końcu odczytano wniosek Doboczki, względem uregulowania Cisy. Wniosek ten w czasie właściwym wzięty będzie pod obrady.

Lloyd donosi, iż sejm węgierski nie będzie już miał posiedzeń przed odroczeniem się, zaś *Idök Tanuja* sądzi, iż 15 członków siedmiogrodzkich do komisji spraw wspólnych obrani zostaną jeszcze przed Wielkanocą.

Włochy.

Florenceya, 21. marca. (Różne wiadomości.) Rząd tutejszy wydać ma wkrótce właściwe rozporządzenie, ażeby traktat handlowy między Austrią a Sardynią w r. 1851 zawarty, ze wszystkimi ułatwieniami, jakie z niego wypływają, na wszystkie kraje obecnego Królestwa rozciągnięty być mógł. Jeżeli rozporządzenie to cokolwiek się spóźniło, to takowe opóźnienie nie pochodzi wcale z złej woli naprzeciw Austrii, lecz z różnych innych przyczyn, a mianowicie ze względu na izbę deputowanych, która właśnie jest zebrana. Rząd florencki życzy sobie ma, ażeby na polu handlowym zaprowadzone zostały z Austrią najlepsze stosunki. Zasadę przez Austrię najprzód przyjęto, iż handel przez politykę nie cierpieć nie powinien, rząd tutejszy w całej rozciągłości przyjął i zachować zamysła.

Książę Napoleon miał znow przy stole kilka mów wcale nie zachęcających górnołotne plany Włochów; słowa Księcia nawet Króla Wiktora Emanuela przyprowadzić miały do upamiętania. Sądzą, że ministerium zyskawszy zniweczenie wyboru Mazziniego w Messynie, będzie chciało pozyskać gabinet Taileryi dla polityki swej względem Rzymu i Wenecyi, zdaje się jednak, iż nawet usunięcie Mazziniego i Safiego z izby deputowanych nie na wiele się przyda rządowi tutejszemu w obec Taileryi. Bez względu na rady Francyi rząd florencki zapuścił się zanadto głęboko w znowę z Prusami, ażeby na przypadek wojny bez szwanku wycofać się mógł. Minister skarbu Scialoja, jako przyjaciel pokoju, chciałby użyć dobrowolnych darów narodu w duchu właściwego przeznaczenia, to jest na zmniejszenie długu państwa, stronnictwo zaś wojny chciałoby w dół ten grosz użyć na cele wojenne. Dyplomacya pruska wszelkich używa środków dla pozyskania względów rządu tutejszego i ludu. Wmawia we Włochów, iż Prusy zżyczyć sobie muszą ustalenia Królestwa włoskiego i zwycięstwa zasady narodowości, czemu Austriya i sprzymierzeńcy jej w południowych Niemczech przeciwni być muszą.

Rzym, 22. marca. (Cezar Cantu. — Ochotnicy do armii papieżkiej.) Z wielkiem tu odznaczeniem przyjmowano p. Cezara Cantu, słynnego autora historyi powszechnej i członka włoskiego parlamentu. P. Cantu jest kto wie czy nie jedynym w tym parlamencie rzecznikiem panowania papieżkiego we Włoszech, i należy też do założycieli tak zwanego katolicko-włoskiego stowarzyszenia, które się mianowicie w celu bronienia praw Stolicy Apostolskiej zawiązało.

Ochotników do wojska papieżkiego nadeiagnęło z obcych krajów więcej niż trzeba: polecono już werbowanie wstrzymać. Po największej części są to Holendrzy i Belgijczycy. Pospólstwo rzymskie nie zbyt jest dla nich uprzejme; sztydzą z nich owszem po ulicach przy każdej okazji. Legia francuzka wkrótce jest spodziewana; transportowe statki które ją przywiozą, zabiorą z powrotem konsystujący tu 59. pułk piechoty liniowej.

Rosya.

(Dowody wymagane przy kupnie dóbr w zachodnich guberniach.) Zbiór postanowień ogłasza następujące rozporządzenie: W myśl najwyższego postanowienia z dnia 10. grudnia 1865 r., względem zakazu osobom pochodzenia polskiego nabywania dóbr nieruchomości w dziewięciu guberniach zachodnich, minister sprawiedliwości, po zniesieniu się z ministrem dóbr rządowych, przedstawił Najj. Panu projekt przepisów, w jaki sposób władze rządowe, przy zeznawaniu aktów, mają przekonywać się, że nabywający dobra w zachodnich guberniach nie są pochodzenia polskiego. Jego Cesarska Mość w dniu 4. lutego r. b. najwyższym rozkazem ra-

czył przyjąć przepisy następujące: 1) Jeżeli nabywca dóbr, położonych w którejkolwiek z 9 zachodnich gubernii, złoży magistraturze, w której chce zeznać akt kupna tych dóbr, wydany mu od ministra dóbr rządowych dowód na prawo korzystania z swobód ustanowionych najwyżej zatwierdzonem 5. marca 1864 r. postanowieniem i dodatkowemi przepisami, w takim razie nabywca ten wolny jest od składania dowodów o swoim pochodzeniu. 2) Jeżeli członkom magistratury w której akt kupna będzie zeznawany, z pewnością wiadomo, że nabywający dobra w zachodnim kraju nie jest pochodzenia polskiego, to akt kupna może być zdziałany pod ich odpowiedzialnością: z zastrzeżeniem, aby w sporządzanym podług art. 756 i 757 t. X. c. I. prawa cywilnego protokole zamieszczone było poświadczanie o niepolskiem pochodzeniu nabywcy. 3) W razie gdyby nabywca nie złożył pomienionego ad 1 dowodu ministra dóbr rządowych i nie był znany członkiem magistratury, przyjęcie aktu nie inaczej winno nastąpić, jak po zaprodukowaniu przez nabywcę poświadczania od jenerał gubernatora tej gubernii, w której nabywane dobra są położone, jako w dopuszczeniu go do kupna dóbr nie zachodzą przeszkody.

Petersburg, 23. marca. (Postępy Rosyan w Buharze.) *Journal de St. Petersbourg* odwołując się do oświadczenia Laryarda na posiedzeniu izby niższej angielskiej z dnia 16. b. m. donosi: Ponieważ Emir Bohary uwięził pokojowego wysłańca jenerała Czernajewa, przeto jenerał Czernajew przekroczył rzekę Syrdarię. Dalej nie sięgają wiadomości, jakie dotąd nadeszły.

Grecya.

Ateńy, 17. marca. (Spory między rządem a ś. synodem.) Spory pomiędzy ministerstwem a ś. synodem trwają ciągle i nie znalezione jeszcze drogi do pojednania. Rząd obstaje przy tem, aby biskupi, których Król zamiannje, byli wyświęceni, a synod opiera się temu uporzecznie. To rozdwojenie może pociągnąć za sobą następstwa bardzo smutne dla rządu greckiego, który zresztą ma z wielu trudnościami do walezenia. Radzą wprawdzie rządowi, aby sprawę odłożył aż do ukonstytuowania przyszłego synodu, a tymczasem zostawił dycezye bez biskupów. Ale ileż to złego stać się może przez ten czas! Któż zresztą zaręczy rządowi, że nowy synod nie będzie przejęty tym samym duchem co dawny? Sprawa ta jest bardzo nieprzyjemną i kompromitującą Króla, który już podpisywał nominacye biskupów. Synod podnosi, że biskupi przez Króla zamianowani nie stali pierwsi na liście kandydatów, ale jeżeli Królowi nie ma być wolno wybierać kogo chce z proponowanych kandydatów, na cóż przepisyje ustawa, aby mu synod zawsze trzech przedstawiał? Zdaje się, że synod poparty przez silne stronnictwo, ma zamiar zaprowadzić niektóre zmiany w ustawach kościoła. To pewna, że synod musi mieć jakoweś ważniejsze powody do stawiania oporu niż z początku sądzono. Usiłowano skłonić biskupów nowo mianowanych, aby dla ułatwienia zgody rzekli się dobrowolnie swoich posad, lecz nie wiadomo, czy to nastąpi.

Kronika.

(Zróżła naffy w Ameryce) najznaczniejsze leżą w północnej i zachodniej strony Wirginii, nad jeziorem Ohio i Erie w Pensylwanii, Kanadzie i Kalifornii. Głównie w źródła oleju skalnego obficie miasto Parkesburg, stolica hrabstwa Wood. Miasto Marietta w Ohio jest ogniskiem hadlu tym ziemnym produktem. Najlepiej pozazane źródła leżą w Pensylwanii, gdzie je najprzód w r. 1861 odkryto. W r. 1861 i 1862 wydobywano tu 8000 garncy oleju dziennie; w r. 1863 produkeya obniżyła się do 3000, a w ostatnich czasach podniosła się do 6000 garncy dziennie. W Kanadzie odkryto niedawno obficie źródła naffy nad rz. St. Johns. W Kalifornii natrafiono na nie w wielu miejscach, a najznaczniejsze są w Buenawentura, o 320 mil na południe od San Francisco, w paśmie gór lup'owych Oprócz powyższych, odkryto jeszcze znaczne źródła oleju skalnego w Nowym Yorku, Meksyku, Texas, Kentucky, Oregon, Missuri na wyspie Kubie.

W Załanowie w powiecie Rohatyńskim dn. 10. b. m. w nocy spaliły się 2 stajnie dworskie i szopa. Szkoda wynosi 2000 złr. Przyczyna pożaru jest nie wiadoma.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 26. marca. Handel czerwona konieczyną smutne w tym roku dał rezultaty. Ceny, które w Wroclawiu w grudniu przeszłego i w styczniu bieżącego roku do 22 talarów za cetnar wyborowego towaru, a zatem do niezwyklej wysokości wygórowano, z początkiem już lutego chwiać się i spadać zaczęły, popyt ciągle się zmniejszał, a dziś nawet 15 talarów za cetnar cłowy najlepszego ziarna dostaćby nie można. Nowy to dowód, jak handel tym artykułem po cenach tak wygórowanych nadzwyczaj jest śliski; okoliczności nieprzewidziane, transporta z odleglejszych części świata, na które nie liczone, działają na obniżenie ceny, którą spekulacya do znaczej podniosła wysokości.

W zbożu najzupełniejsza wszędzie stagnacya, ze wszęch stron dają się slyszec skargi rolników i gospodarzy wiejskich na nizkie ceny, na brak odbytu, wszędzieby chciano przywrócić dawne cła protekcyjne, przywóz zboża obecnego utrudniające. Okoliczność ta ułatwi wyżywienie głodnych w Galicyi, ceny bowiem zboża nawet u nas, pomimo dwuletniego nieurodzaju, jeszcze są mierne i wszelka

jest łatwość sprowadzenia zboża z krajów ościennych, zwłaszcza iż i koleje żelazne opłatę transportu znizyły.

Wełna nie zmieniła prawie swego stanowiska od jarmarków wiosennych przeszłorocznych. Jeżeli na targach austriackich ceny cokolwiek spadły, to spadek ten przypisać wypada ustalaniu się waluty i ciąglemu zmniejszaniu się azia na srebro, które dopiero w ostatnich dniach znowu podnosić się zaczęło.

W gorzelniach wschodnio-galicyjskich wypalono w miesiącu lutym bieżącego roku 4,660.337° czyli 58.254 wiader okowity 80° Tr.

W 169 browarach wywarzono w tym samym miesiącu 34.341 wiader piwa.

Cukrownia w Tłumaczu nie była w ruchu w lutym b. r.

W warzelniach wschodnio-galicyjskich wyprodukowano w miesiącu lutym bieżącego roku 57.241 cetnarów soli, o 1556 cetn. więcej jak w tym samym miesiącu przeszłego roku.

Ostatnia poczta.

Darmsztadt, 25. marca. Patent Wielkiego Księcia Heskiego z 24. marca, którym tenże ogłasza objęcie rządów w Homburgu, zawiera następujący ustęp: Na mocy istniejących praw o sukcesji i traktatów wszystkie kraje, posiadłości i prawa tego landgrafskiego domu przechodzą teraz na nas i na nasz dom wielkksiążęcy. W skutek tego objelśmy rządy w landgrafstwie i prawa przysługujące nam jako teraźniejszemu władcy.

Bruxela, 24. marca. Poprawki wniesione do wniosku Orta względem pomnożenia członków izby zostały odrzucone, i niezmienniony wniosek przyjęto większością 59 głosów przeciw 45.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. marca 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.04	- 3.6	81.9	połud.-wsch. sl.	pochmurno
2 g. od. po poł.	325.73	+ 6.3	84.2	wschodni "	"
10. god. wiecz.	326.48	+ 3.2	89.6	północny "	deszcz

Ilość deszczu 0"40.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 26. marca.

Hotel George: PP. Hr. Baworowski Wacł., z Koltowa. — Hr. Zamojski Szez., z Wysocka. — Polański Tad., z Stryja.

Hotel europejski: Kriegshaber Al., z Kabarowie. — Orzechowski Felix, z Wiednia.

Hotel angielski: Br. Brunicki Lud., z Michałówek Pod Nr. 512½; Br. Bataglia Karol, z Gliłian.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 26. marca.

PP. Hr. Romer Felix, do Inwaldu. — Czajkowscy Jan i Hip., do Bóbrki. — Michalewski Antoni, z Baczacza. — Ochocki Józef, do Wierzbowie. — Zdziechowski Ks., ces. ros. podpor., do Rosyi.

Kurs Lwowski.

Dnia 26. marca.

	gotówka		towarem	
	zl.	c.	zl.	c.
Dukat holenderski wal. austr.	4	92	4	94
Dukat cesarski " "	4	94	4	92
Półimperyal zł. rosyjski " "	8	57	8	69
Rubel srebrny rosyjski " "	1	58	1	61
" papierowy rosyjski " "	1	31	1	33
Talar pruski " "	1	54	1	57
Polski kurant i pięciostotówka " "	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	61	25	62	25
" " " m. k. za 100 zł.	64	33	65	33
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne bez kuponów	62	83	63	67
5% Pożyczka narodowa	62	50	63	25
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	153	25	155	67

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 26. marca

	zlr.	kr.
5% Metaliki	60	40
5% pożyczka narodowa	63	20
Losy z 1860 roku	79	86
Akcyje banku wiedeńskiego	725	—
" " kredytowego	141	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	104	25
Srebro	103	50
Dukat pojedynczy	4	97

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. marca

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
A. Państwa	—	—
W austr. wal. po 5%	55.—	55.20
bez kuponów	—	—
zwrotny po 5%	49.20	49.40
Z pożyczki nar. od proc.	—	—
od stycznia do lipca po 5%	62.80	62.90
od kwiet. do paźd. po 5%	62.50	62.70
Pożyczka w rezerwie z 1864 roku zwrotna w 35 latach	68.—	68.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—	—
Metaliki po 5%	60.—	60.20
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	60.60	60.80
dtto po 4½%	31.75	32.—
dtto " 4%	46.—	46.50
dtto " 3%	34.50	35.—
dtto " 2½%	28.50	30.50
dtto " 1%	11.40	11.60

Przez do wyl. z r. 1839

Przez do wyl. z r. 1839	140.—	140.50
Przez do wyl. z r. 1839	139.50	140.—
Przez do wyl. z r. 1854	74.—	75.—
Przez do wyl. z r. 1860	79.70	79.80
Przez do wyl. z r. 1860	87.80	87.20
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	69.60	69.70
Anty Cemo po 42 li. austr.	16.—	16.50

Wyl. obl. dawn. długu państ.

Wyl. obl. dawn. długu państ.	54.—	56.—
" 4%	51.—	51.50
" 4%	45.75	46.—
" 3½%	40.—	40.50
" 3%	—	—
" 2½%	53.—	55.—
" 2½%	48.—	49.—
" 2%	43.—	43.50
" 1½%	38.—	39.—
" 5%	—	—
" 4½%	—	—
" 4%	—	—

B. Krajów koronnych.

Niższej Austrii	80.—	80.50
Wyz. Aust.	81.—	81.—
Salcburg	81.—	82.—
Czech	83.—	84.—
Morawii	78.—	78.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	86.—	86.—
Tyrolu	95.—	98.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Kar., Krainy i W. yb.	84.—	88.—
Węgier	63.25	64.25
Banaty Tem.	59.50	60.50
Kroacy i Sławonii	63.50	64.50
Galicyi	61.25	62.—
Siedmiogrodu	57.75	58.50
Bukowina	59.—	60.—
Z klauzulą wyl. w r. 1867	59.—	60.—
Banat Temesz.	59.—	59.50
Lomb. wen. poz. z r. 1850	—	—
Dług Tyrolu	—	—
" 5%	—	—
" 4%	—	—
" 3½%	—	—
" 3%	—	—
" 2½%	—	—
Dług Salzburga	—	—
" 3%	—	—
" 2½%	—	—
Dług Krainy	—	—
" 2%	—	—
" 1½%	—	—

3. Akcyje. (Za sztukę.)

Banku narodowego	717.—	719.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	141.00	141.60
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	558.—	560.—
Banku anglo-austriackiego na 200 złr. (20 fl. ster.) z wpłatą 30%	68.—	69.—
Póln. kol. po 1000 zł. m. k.	1496.—	1498.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	165.40	165.60
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	168.—	168.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł mon. konw.	112.25	112.75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	154.30	154.50
Lwowski-czerwniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 65%	70.—	71.—
Uprzyw. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	135.50	136.—
Połud.-póln.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	103.—	104.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k.	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. l. emia. po 200 zł. m. k.	—	—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Banku narod. 10let. 1857 po 5%	104.50	105.—
w m. k. przeznaczone do los. po 5%	89.—	89.20
Banku narod. na 12 m. 5%	—	—
narod. przezn. do losow. w. a. (wania po 5%	85.—	85.25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	61.—	62.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	73.75	74.25

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	95.50	96.—
detto w srebr. upr. za 100 zł. w. a.	73.—	74.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	69.—	69.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	103.50	105.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	91.50	92.50
Kol. póln. po 100 zł. m. k.	81.—	82.—
Kol. póln. po 100 zł. w. a.	80.—	80.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	76.—	76.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	79.—	79.—
Połud. póln. kolej kom. po 5% za 100 zł.	74.—	74.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	83.—	83.—

6. Losy. (za sztukę.)

Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	87.50	88.50
Lloyda za 100 zł.	—	—
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	112.25	112.75
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	77.50	78.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	108.50	109.50
" " po 50 zł. m. k.	47.—	47.50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	22.—	23.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	70.—	75.—
Salma " 40 " "	26.—	27.—
Paliego " 30 " "	21.—	22.—
Clarego " 40 " "	22.50	23.50
St. Genois " 40 " "	20.—	21.—
Windischgratza 20 zł. "	15.—	16.—
Waldsteina 20 " "	18.—	19.—
Keglevicha 10 " "	13.—	13.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle. (Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—	—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	88.—	88.25
Berlin za 100 tal.	—	—
Wrocław za 100 tal.	—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	89.25	88.50
Genoa za 100 lir. piem.	—	—
Hamburg za 100 M. B.	78.—	78.25
Lipsk za 100 tal.	—	—
Liwna za 100 lir. tosk.	—	—
Londyn za 10 ft. szt.	105.25	105.75
Lugdun za 100 fr.	—	—
Medyoln za 100 lir. wł.	—	—
Marsylia za 100 fr.	41.80	41.80
Paryż za 100 fr.	42.—	42.10
Praga za 100 zł. w. a.	—	—
Tryest za 100 zł. w. a.	—	—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—	—

(31 dni po okazaniu.)

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5.05	5.07
dtto pełnej wagi	5.55	5.07
Korona	—	—
20 frankówka	8.50	8.51
Rosyjski imperyal	8.70	8.71
Talar związkowy	1.56½	1.57½
Srebro	104.75	106.25
Kurs korony w c. k. kasach 13zl. 50 c.	—	—